

BUMAD

Boğaziçi Uluslararası Mağara Araştırma Derneği

ULUYAYLA (KARLIK) GEZİ RAPORU (29 Aralık 2007- 1 Ocak 2008)

Katılanlar: Murat Yüksel, Mehmet Döker, Aslı Oltu, Barış Kurt, Başak Akçakaya, Burçak Akçakaya, Sema Güner, Feza Kirezci, Emre İlhan

Amaç: Karlık Mağarasını döşemek, soru işaretli bölgelere bakmak, haritalamak, yılbaşını kutlamak

Gezi Günlüğü:

29 Aralık Cumartesi akşamı saat 20.30 da Avrupa yakasında buluşan ekip, Anadolu yakasından da ikizleri ve yapmış oldukları leziz yemekleri topladı, Göztepe’de son alkol alışverişini de yapıp saat 22.00 gibi Kastamonu’ya doğru yola çıktı.

9 kişiye ait kişisel çantaları, 5 adet mağara çantasını, yılbaşı yemek ve içkilerini, bir adet jeneratörü, hoparlörleri ve tabii ki yılbaşı özel disko topunu 2 adet araca sığdırmayı başaran kahramanlarımız keyifli bir yolculuk ve 1 saatlik mola ile sabah 05.00 gibi Bartın’ın Ulus İlçesine bağlı Çerde köyüne ulaştılar.

Mehmet’in, daha evvelki Karlık Mağarası ile ilgili yazışmalardan ve TAY’ın internet sayfasından aldığı bilgiye göre Çerde ve Yenice köyleri arasında yukarı çıkan bozuk yayla yolundan ulaşılması gereken Karlık Mağarası’na bu şekilde gidemeyeceğimizi, saatlerce sabah olsun diye bekleyip sonunda karşılaştığımız bir taksi şoföründen acı ile öğrendik.

Bunun üzerine Ulus’a geri döndük ve Uluyayla oklarını takip ettik. Yolda karşılaştığımız avcılar, bu mevsimde yayla yollarının kardan kapalı ve zaten

son derece karışık olduğunu, Ovacuma’dan araç tutarak gitmemizin en iyi çözüm olduğunu söylediler.

Ovacuma’ya geldiğimizde şans eseri bir kahveye girmekte olan Belediye Başkanı bizi görüp içeri buyur etti, hepimize çay ısmarlayıp, yukarı çıkmamızı sağlamak için yardımcı olmaya çalıştı. Onun talimatı ile Orman İşletmesi’nde memur olarak çalışan İsmail Bey bizi yukarıdaki Ovaşevler Karaali Mahallesi’ne kadar aracı ile eskort ederek çıkarttı.

Orada bizim araçları bırakıp, lastikleri zincirli bir traktör römorkunun hazırlanması için 2-3 saat kadar bekledik. Uzun bekleyişimiz ve fiyat pazarlığımız sonrası 50YTL’ye bizi yaylaya bırakması ve alması için köyden İbrahim Abi’yle anlaştık. Saat 14:20 gibi tüm eşyalarımız ve biz römorkun içinde yukarı doğru keyifli bir yolculuğa başladık.

Karadeniz’in inanılmaz güzellikteki doğası bu sefer de karlar içersinde göz kamaştırıyordu. Yarım saatlik bir yolculuktan sonra yaylakların yazın yaşadığı kışınsa tamamen terk edilmiş ve tek bir insanın dahi olmadığı, 2 gün için tamamen bize (ve tabii ki ev sahiplerimiz yaban hayvanlara) ait olacak olan yaylaya ulaştık.

İki katlı, altı ahır, üstü ise orta boy bir salon ve minikçe bir mutfak tezgâhından ibaret tahta bir kulübeyi beğenip ona yerleştik. Yalıtımı sağlamak için tahta aralıklarını naylonla kapadık, ateş için odun topladık, jeneratörü ve uzatma kablolarını ayarladık, ışığımızı ve yılbaşı süslerimizi tavana

konuşlandırdık. Ateşi ise kulübenin içindeki aslında ekmek ve yemek yapmak için kullanılan ocak-şöminede yaktık.

Bu arada mağaranın yerini tespit edip döşemek için Mehmet ve Burçak hazırlandı, ben ve Feza ise onlara mağaraya kadar eşlik etmek üzere sevimli kulübemizden çıktık. Hava kararmaya başladığından kafa lambalarımız vardı. Yerdeki karlar ışıklarımız altında lacivert beyaz parlıyorlardı. Kulübemizin kuzeyindeki dereyi takip ederek bir açıklığa kadar yürüdük oradan da sola döndük. Karşımızda dev girişi ile Uluyayla Mağarası duruyordu. İşte o zaman durumda bir terslik olduğunu kavradık. Karlık Mağarası'nın yaylanın bu yamacında olması imkânsızdı ve traktörcü bizi Uluyayla Mağarası'nın olduğu yaylaya bırakmıştı, buraya gelmek istediğimizi düşünerek.

Uluyayla Mağarası'nın ağzından giren sular yer yer donmuştu, tepelerden dev buz sarkıtlar sarkmaktaydı, yerde ise yine buzdan dikitler oluşmaya başlamıştı. Soğukta verdiğimiz her nefes kristalleşip kafa lambalarımızın ışığında parlıyordu. Karanlık dışında hafif bir sis de inmeye başlamıştı. Tüm güzelliğine rağmen bu gece mağara girişi yapılmamasına, durumun hep birlikte değerlendirilmesine karar vererek kulübe geri döndük. Bu arada yolda geyik izleri dışında (Yaman'ın ayağını kıstas alınca) ufak olduğunu tahmin ettiğimiz bir ayının da izlerini gördük.

Kulübedeki ekip ise ortamı iyice hazırlamış, bizi beklemekteydi. Ateş başında gevşeyerek yemek yedik, hoş beş muhabbet eşliğinde müzik dinledik. Çok geç olmadan "Yarın mağaraya gireriz" diyerek yattık.

Sabah 5'e doğru tuvalet için kalkan Maxi'nin "Olm, ev yanıo!" nidasına uyandık, ancak çok soğuk olduğu için, Mehmet ve sonunda Barış dışında, hiçbirimiz yine de tulumdan çıkmadık. Meğerse gece yanık bıraktığımız ateşten yuvarlanan odunlar şöminedeki taş kısmı geçip ahşap evimizin soğuk tahtalarını yavaş yavaş kemirmeye başlamış. Şöminenin hemen önünde ufak bir delik oluşmuş, alt kattaki ahırın tavanındaki ve bizim olduğumuz katı taşıyan kiriş de kısmen yanmış. Su dökmeseler hepimiz yanacağız□.

Buzzz gibi bir geceden ve Allahtan hafif atlatılan bir

yangın belasından sonra güneşli bir güne uyandık. Kahvaltı edebilmek için istisnasız tüm malzemeyi (peynirler, reçeller, süt, ekmekler vs.) ateş başına koyarak eritmemiz gerekti. İkizlerin ve annemin yaptığı börekler de bu arada ısıtılıp afiyetle yendi.

Yılbaşını kutlayacağımızdan tüm gece oduna gereksinim duyarız diye bir ekip oduna gitti, bir ekip içeriyi tekrar yaşanabilir bir hale getirdi. Sonra hep birlikte Uluyayla Mağarası'na gittik tamamen turistik. Bol bol resim çektik, karlarda oyunlar oynadık, mağaranın girişindeki buz göllerde kaydık, mağaraya taş atmaca oynadık.

Gece (yılbaşını) ise tüm ekip deliler gibi yedik (ayıptır söylemesi menüde ateşte hazırlanmış burrito, yine ateşte mantar, çeşitli börekler, barbunya pilaki, karışık salata ve tabii ki bir yılbaşı klasiği olan kestaneli üzümlü pilav ve tavuk vardı), içtik (şey bu kısımdaki çeşitliliği sizin hayal gücünüze bırakalım), tabii oynadık. Soğuk canımıza tak edince evin ortasına koyduğumuz bir tencere içindeki közler ile ikinci bir sıcaklık kaynağı yarattık.

Kimimiz saat 2'ye doğru kimimiz ise mecburiyetten sabah 6'ya doğru yattık. Ateş başındaki Feza'nın dikkatli çabaları ile geceyi herhangi bir yangına kurban olmadan atlattık.

Ertesi gün ise saat 11'de gelmesi beklenen İbrahim Abi, saat 12 gibi geldi, biz de bir gaz ayılıp etrafı toplayıp atladık römorköre, indik köye. Kendisi, anlaşmış olduğumuz fiyatı çok az bulduğundan 70 YTL, bir testere ve kullanılmış bir tüp ile yolculuk ücretini ödedik. Saat 13.30 gibi ise iki araba da yüklenmiş, yolcular dolmuş halde İstanbul'a doğru yola çıktık. Saat 20.00 gibi okula kulübe geldik.

Bu geziden birçok şey öğrendik. İlki doğru bilgilendirme olmadan mağaraya gitmek, sürprizli bir gezi olacağı anlamına gelir, ikincisi hava ne kadar soğuk olursa olsun, mağaracıların havası hep sıcak olur. Sonuncusu ise daha bu bölgede bakacak çoook yer var. İsmail Bey, Mehmet'e bir yerler fisıldadı ama o da başka bir gezinin konusu olsun.

Raporu Yazan: Aslı OLTU